

Duminica aceasta, prima de după Rusalii este rânduită să amintească pe toți sfinții cunoscuți și necunoscuți, câți au existat în istorie. Sfânta Biserică ne aduce în fața ochilor și în auzul tuturor cu acest prilej un text din Sfântul Apostol și Evanghelist Matei care vorbește despre: datoria de a ne mărturisi credința „Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri” (Matei 10, 32); asumarea crucii și implicit a acestei vieți „Cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine” (Matei 10, 38) și răsplata celor care au urmat Mântuitorului Hristos viața veșnică și participarea la judecata celor 12 seminții ale lui Israel, adică a întregii lumi „Adevărat zic vouă că voi, cei ce Mi-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel” (Matei 19, 28). La rândul său Sfântul Apostol Pavel ne vorbește despre puterea credinței sfinților prin intermediul căreia au biruit pe împărați, au făcut dreptate și au dobândit făgăduințele; în același timp au fost chinuiți, au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare; unii au fost uciși cu sabia, au pibegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, n-au primit făgăduința pentru că Dumnezeu rânduisese pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi – cei de acum dar și toți cei ce vor crede în Dumnezeu, desăvârșirea (Evrei 11, 32-40). Acești oameni de care vorbește Sfântul Apostol Pavel în Epistola către Evrei au trăit în perioada Primului Legământ așteptând împlinirea făgăduințelor făcute lor de către Dumnezeu, dar cel mai important lucru din partea lor a fost credința lor nestrămutată. Tot Sfântul Apostol Pavel numește magistral credința ca fiind „încredințarea celor nădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute” (Evrei 11, 1).

Însă este de menționat faptul că acest model de viațuire este aplicabil și pentru martirii creștini din toate vremurile și locurile începând cu Sfântul Apostol Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan până la sfârșitul veacului, cunoscuți și necunoscuți. Aceste două texte din această duminică vorbesc așadar despre necesitatea credinței și despre consecința ei, sfințenia. Dar este nevoie de o credință lucrătoare prin iubire, prin fapte. Sfințenia în general o atribuim numai lui Dumnezeu însă în mod poate surprinzător pentru noi este o poruncă dată în Vechiul Testament și reluată de Sfântul Apostol Petru în Noul Testament. „Să-Mi fiți sfinți, căci Eu, Domnul Dumnezeu vostru sunt sfânt și v-am deosebit de toate popoarele, ca să fiți ai Mei” (Levitic 20,

26 și I Petru 1, 16). Mântuitorul Hristos este numit încă din pântecul Maicii Domnului Sfântul de către Arhanghelul Gavriil „Duhul Sfânt se va pogorî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul Care se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema” (Luca 1, 35) În timpul rugăciunii arhieresti Mântuitorul Hristos cere lui Dumnezeu-Tatăl pentru apostolii și ucenicii Săi: „Sfințește-i pe ei întru adevărul Tău; cuvântul Tău este adevărul; Pentru ei Eu mă sfințesc pe Mine însumi ca și ei să sfințiți întru adevăr” (Ioan 17, 17, 19).

Primele comunități creștine întemeiate de Sfinții Apostoli aveau membrii după cum aflăm din epistolele Sfântului Apostol Pavel numiți cu apelativul de sfinți: „Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voința lui Dumnezeu, sfinților care sunt în Efes și credincioșilor întru Hristos Iisus” (Efeseni 1, 1). Membrii acestor comunități erau numiți așa pentru că erau deja creștini, au făcut un pas, poate cel mai important spre sfințenie, urmând ca pe parcurs să evolueze conform strădaniei lor și pentru a fi întăriți în credința lor, în același timp fiind și conștientizați. Îndemnul la desăvârșire este unul afirmat de Mântuitorul Hristos: „Fiți, dar voi desăvârșiți precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este” (Matei 5, 48). În zilele actuale am putea spune că pentru credința noastră în general nu suntem prizonieri. Legile statului român afirmă libertatea de expresie a cultelor, libertatea de a alege o anumită confesiune conformă cu simțămintele noastre. Martirajul este unul rar întâlnit în aceste condiții. Sfințenia însă nu depinde de acest criteriu deoarece nu toți sfinții au fost martiri. Spre exemplu Sfinții Împărați Constantin și Elena, Binecredinciosul voievod Ștefan cel Mare și Sfânt. Sfințenia se poate dobândi prin mărturisirea credinței noastre neclintite în Dumnezeu și Mântuitorul Hristos. Rostim Simbolul de credință – Crezul la fiecare Sfântă Liturghie, la Sfânta Taină a Botezului.

Însemnarea cu semnul sfintei cruci este la rândul lui o mărturisire, fie la rugăciune fie atunci când trecem pe lângă un locaș de cult. Mărturia trebuie să fie și în sufletul nostru prin căutarea anumitor răspunsuri la întrebările esențiale ale vieții: Cine sunt eu? Ce spun eu despre mine? Și nu în ultimul rând prin participarea la cultul divin public pe cât ne este cu putință mai des. Dacă am căuta o definiție în sens academic al sfântului am putea spune că el este liber față de păcat, este acea persoană care a biruit tentația răului, a nepăsării, a egoismului și a neutralității; sfânt este cel ce face precum zice în sensul bun al cuvântului sau poate și mai bine spus este acea persoană pentru care vorbesc faptele. Locul cel mai sigur unde ne putem mântui și dobândi sfințenia este Biserica pe care vrednicul de pomenire mitropolit Bartolomeu Anania o numea în felul următor: „Biserica înseamnă adunare, obște pentru că nimeni nu se mântuiește singur ci cu ajutorul lui Dumnezeu și împreună cu ceilalți, cu ajutorul celorlalți”. Sfinții sunt modele de urmat prin exemplul dat omenirii, prin aceasta ei ne vor judeca. Este recomandabil ca la botez copii să primească nume de sfinți pentru că și ei vor mijloci înaintea lui Dumnezeu pentru creștini. În această duminică se lasă sec pentru postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, o perioadă de 10 zile în acest an în care prin înfrânare ne putem depărta mai ușor de ispite și patimi. „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui” (Matei 6, 33), acesta este îndemnul Mântuitorului pe care toți sfinții l-au împlinit.

Pentru SighetOnline, Alexandru Lucian, student la Facultatea de Teologie din Iasi